

morgen, da det er på dette tidspunkt, behovet for ansættelsen af ledig arbejdskraft ofte vil være til stede. Typograferne har andre problemer, bl. a. de mange faggrupper, der hører under forbundet, hvilket forudsætter nøje kendskab til disse faggruppers virkefelt ved anvisning, hvilket vil være svært for et offentligt arbejdsformidlingskontor at administrere.

For søfolkene gælder bl. a. den motivering, at ca. 80 pct. af medlemmerne anvises arbejde til skibe beliggende i udlandet, og at anvisning af disse hyrer ofte foregår uden for normal kontortid, hvilket forbundet gennem 40 år har været indstillet på. Dertil kommer, hvad der er meget vigtigt netop inden for dette fag, at søfolkene har en solidarisk beskæftigelsespolitik, således at de, der har gået længst ledige, har første ret til den tilbudte hyre. Med søfolkenes særlige ansættelsesformer, herunder afhængighed af rederierne, vil det være et alvorligt tilbageslag at afgive denne form for arbejdsanvisning.

Ved udøvelsen af den dispensationsbeføjelse, som er tillagt arbejdsministeren i § 24, bør forhold som de ovennævnte tillægges stor betydning, hvorfor der bør indsættes en bestemmelse som den som 2. pkt. foreslåede.

Ad nyt nr. 02-04.

Der bør i arbejdsløshedslovgivningen indføres en egentlig erstatning for tabt arbejdsfortjeneste.

Ad nyt nr. 05.

Beskæftigelsen af fremmed arbejdskraft er foranlediget af samfundets og arbejdsgivernes manglende evne til at planlægge og udbygge produktionsapparatet i harmoni med befolkningsudviklingen. Dette medfører, at der er mangel på dansk arbejdskraft i nogle egne af landet, mens der er ledighed andre steder. Der opstår herved et falsk behov for at tilføre landet arbejdskraft, hvilket imødekommes ved at give arbejdstilladelse til udenlandske arbejdere. Det er særdeles vigtigt, at disse får bedst mulige vilkår såvel arbejdsmæssigt som socialt, og det er rimeligt, at man — som fastsat i lovforslaget — yder dem assistance, når de rejser hjem på grund af manglende beskæftigelse. Blot må det være indlysende, at disse udgifter betales af de arbejdsgivere og deres

organisationer, der har ønsket arbejdskraften til landet, og ikke af arbejdernes organisationer.

Ad nyt nr. 06.

Ændringsforslaget fastsætter, at ret til dagpenge opnås efter 6 måneders nydende medlemskab af en anerkendt arbejdsløshedskasse mod efter loven 12 måneders nydende medlemskab.

Endvidere fastsættes det, at man efter nydende medlemskab i 3 måneder kan medregne halvdelen af den tid, medlemmet har været bidragydende, ved beregningen af det tidspunkt, fra hvilket medlemmer opnår dagpengeret. Dette må ses som en følge af førstnævnte ændring.

Ændringsforslaget er begrundet i den i lovens § 53, stk. 2, indeholdte bestemmelse, hvorefter visse grupper, således tidligere selvstændigt erhvervsdrivende, opnår ret til dagpenge efter 6 måneders nydende medlemskab. Der ses ikke at være nogen holdbar motivering for, at den gunstige regel kun skal omfatte visse grupper.

Ad nyt nr. 07.

Ved ændringsforslaget ophæves § 53, stk. 2, om hvis indhold der henvises til det under ad 06 anførte. Bestemmelsen vil med den foreslåede ændring af § 53, stk. 1, være overflødig.

Ad nyt nr. 08.

Ved ændringsforslaget fastsættes det, at et bidragydende medlem, som overgår til nydende medlemskab ved det fyldte 18. år, opnår ret til dagpenge efter en samlet medlemstid på 6 måneder. Ændringsforslaget må ses i sammenhæng med den del af ændringsforslaget, der er benævnt 06.

Ad nyt nr. 09.

Ved gennemførelsen af gældende lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring lagde folketinget vægt på, at man overgik til et erstatningsprincip for tabt arbejdsfortjeneste. Opretholdelse af lovens bestemmelse i § 60 om ventetid er uforenelig med dette princip og viser tilbage til et mere forældet forsorgssyn. Det må være enhver beskåret at bruge sin indtægt med den trykthed i baghånden, at samfundet erstatter et eventuelt uforskyldt indtægststab. Samtidig